

[Svend Auken]

finanslovsafstemningerne her i Tinget. Så må vi se, om statsministeren så også afstemning for afstemning vil true med valg, regeringskrise osv., eller om han vil følge de normale parlamentariske spilleregler, der går ud på, at man retter sig efter den afgørelse, som et flertal i Folketinget træffer.

Gert Petersen (SF):

Først et par ord om trepartsforhandlingerne. I og for sig kan jeg ikke have noget imod, at arbejdsmarkedets parter taler sammen, ikke bare under selve overenskomstsituationen, og jeg har heller ikke noget imod, at de taler med regeringen, men jeg synes, der ligger noget demokratisk og forfatningsmæssigt meget betænkeligt i den måde, det foregår på med de lukkede døre, som det foregår bag ved.

Sagen er jo den, at vi ved, at hvis disse forhandlinger ender med et eller andet resultat, som så kommer herind i Folketinget, så vil der helt automatisk være et flertal for det, og det vil sige, at der er gjort et forarbejde, og at der er indgået nogle aftaler, som ikke har været i offentlighedens søgelys i modsætning til de behandlinger, som foregår her i Folketinget.

Vi ved ikke, hvor langt de er kommet med trepartsforhandlingerne, men der går rygter om, at der er et forlig lige på trapperne. Det kan være, det er forkert. Vi ved faktisk ingenting om disse forhandlinger, ud over at hvis der bliver indgået et forlig, bliver det også kørt igennem her i Folketinget. Det er en ejendommelig demokratisk mekanisme, eller rettere sagt, det er en mekanisme, der ikke har meget at gøre med demokrati, sådan som det i almindelighed forstås.

Så sagde statsministeren – det var henvendt til hr. Svend Auken – at han ikke havde hørt nogen alternativ politik blive lagt frem. Jeg skal ikke tage stilling til en diskussion mellem statsministeren og hr. Svend Auken, men jeg vil sige, at der både under valgkampen og her i Tinget og så i dag – så vidt jeg kunne høre det – blev lagt alternative politikker frem. I min egen tale pegede jeg på en alternativ erhvervspolitik, ikke en erhvervspolitik, hvor vi indfører socialismen eller rettere sagt den socialistiske markedsøkonomi i morgen, men en politik, hvorigennem man aktiverer erhvervslivet, det nuværende, eksisterende private erhvervsliv, ved en kraftig offentlig indsats, og det er det, regerin-

gen ikke vil, den vil noget helt andet. En sådan aktivering af det private erhvervsliv ved hjælp af en kraftig offentlig indsats er et alternativ til regeringens politik, for det, regeringen vil, er baseret på en tro på, at hvis bare erhvervslivet kan passe sig selv mest muligt og få de størst mulige skattelettelser, så vil det hele gå fint, og det er den filosofi, man nu har arbejdet ud fra i 6 år med sørgelige resultater.

Det er jo ejendommeligt, at statsministeren og andre fra regeringspartierne står her og bruger udtryk som, at vi er i en yderst alvorlig økonomisk situation. Jamen det er de samme mennesker, som – jeg vil ikke sige lige decideret er dem, der har bragt os i den, men de kan ikke unddrage sig et meget væsentligt medansvar for, at vi er kommet i den yderst alvorlige situation. At den er alvorlig, er jeg aldeles ikke uenig med statsministeren om, men det burde give anledning til eftertanke også hos de borgerlige partier og ministrene. Det skulle dog vel ikke være deres egen filosofi, deres egen grundlæggende holdning til den økonomiske politik, som har bragt Danmark i denne situation, nemlig den principielle passivitet, som man udviser over for erhvervslivet, samtidig med at man – og det er så det eneste, man gør – vil lette byrden for det ved skattelettelser osv., mens derimod en aktiv indsats til fremme af bestemte udviklingstendenser, til fremme af forskning, til fremme af bestemte uddannelser osv. er noget, man står fremmed over for?

Jeg kan godt forstå, at statsministeren – og jeg tror også, der var et par af de borgerlige partiers ordførere, som var inde på det – meget gerne vil have, at vi skal lægge hele denne diskussion om, hvem der har ansvaret, og hvem der har skylden, bag os. Herregud, hvorfor diskutere det? Det kan jeg godt forstå. De værste syndere er naturligvis netop dem, der gerne vil have tavlen vasket ren, sådan at man kan glemme deres syndefald, men for det første går det altså ikke så nemt, og for det andet er der en sammenhæng mellem den situation, vi står i nu, det, som skete tidligere, og det, som sker eller burde ske i morgen. Regeringen er imidlertid netop i sin iver efter at få vasket tavlen ren og ikke diskutere fortiden indstillet på ikke at drage nogen som helst lære af de fejl, den har begået.

Jeg har ikke hørt statsministeren tale om en eneste fejl, som regeringen har begået, ja, ikke